

РЕШЕНИЕ

№ 1195

гр. София, 24.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 25.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **10027** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е в Административен съд София - град на 15.10.2021г. по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], подадена чрез адв.Р. В. от САК, против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-1184-000109/18.08.2021г. по чл.171, т. 2а б.“Б“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на пътното превозно средство за срок от 6 месеца, издадена от П. Ц. – началник РУ К..

Иска се отмяна на заповедта, като се твърди, че същата е издадена в необоснована, издадена в нарушение на процесуалните норми, както и е незаконосъобразна. Конкретно е посочено, че водачът на автомобила М. Г. е непознат за представляващия и изпълнителен директор на [фирма] Х. И., като същият няма и договорни отношения с жалбоподателя. Сочи се, че управлявания от М. Г. лек автомобил К. С. с рег. [рег.номер на МПС] е предмет на договор за лизинг, сключен между [фирма] като лизингодател и В. Д. Г., като лизингополучател, а В. Г. е вписана като ползвател на автомобила и в свидетелството за регистрация на МПС част I. С позоваване на нормата на чл.102 ал.1 т.1 от ЗДвП се твърди, че към момента на сключване на договора за лизинг, дружеството жалбоподател е предоставило автомобила на правоспособен водач, поради което не са налице основания за налагане на ПАМ по отношение на автомобила, собственост на жалбоподателя.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат

В., която поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорената заповед. Претендира присъждане на направените разноски в размер на платената държавна такса от 50 лева и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 480 лв..

Ответникът – началник РУ К. не се явява и не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, в настоящия състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-1184-000109/18.08.2021г. е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл.171, т.2а, б. а) от ЗДвП на [фирма] - прекратяване на регистрацията на собственото му МПС лек автомобил К. С. с рег. [рег.номер на МПС] за срок от шест месеца, като е отнето свидетелството за регистрация на МПС и два броя регистрационни табели [рег.номер на МПС]. Посочените в заповедта мотиви на административния орган са, че е съставен акт за установяване на административно нарушение серия АА № 778654 от 17.08.2021г. срещу водачът на лекия автомобил М. Б. Г., който на 17.08.2021г., около 15:55ч на ПП-8 на 139 км. с посока на движение [населено място] проход управлява лек автомобил К. С. с рег. [рег.номер на МПС], регистриран на [фирма], след като е лишен от това право по административен ред. Собственик на автомобил К. С. с рег. [рег.номер на МПС] е [фирма], който с договор за финансов лизинг № К 3647 от 17.01.2019г. и с Приемо-предавателен протокол от 24.01.2019г. го е отдал за ползване на лизингополучателя В. Д. Г.. От договора за финансов лизинг се установява, че лизинговия период е 60 месеца, а броя на лизинговите вноски – 59.

От съдържашката се в административната преписка Справка за нарушител/водач за М. Б. Г. се установява, че М. Б. Г. е с отнето свидетелство за управление на МПС въз основа на Акт за установяване на административно нарушение № 239482/13.09.2020г.(л.24), въз основа на който АУАН е издадено наказателно постановление № 20-0353-000526 от 25.09.2020г. на началник група в ОД на МВР С., РУ С.. С посоченото НП на водача Г., на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лв. за нарушение по чл.190 ал.3 от ЗДвП. Глобата водачът е заплатил на 19.08.2021г., видно от картон на ЗППАМ № 20-0353-000237/13.09.2020г. на ОД на МВР С. (л.27).

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице, което има правен интерес – собственика на МПС с временно прекратена регистрация.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, видно от заповед рег. №517з-51/05.01.2018г. на директора на ОД на МВР С..

Съгласно чл.171 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки:

По т.2а. (посл. изм. - ДВ, бр. 2 от 2018г., в сила от 03.01.2018г.) прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство:

а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за

категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

Чл. 150а, ал.1 от ЗДвП постановява, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено.

От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че М. Б. Г., който е управлявал процесното МПС при проверката, извършена от полицейските органи на 17.08.2021г., около 15:55ч на ПП-8 на 139 км. с посока на движение [населено място] проход, не е разполагал със СУМПС, тъй като същото му е било отнето въз основа на АУАН № 239482/13.09.2020г.

Законът за движение по пътищата предвижда налагането на ПАМ по чл.171, т.2а, б.а) и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице обстоятелствата, посочени по-горе, без да отчита като релевантно наличието или липсата на субективен елемент – знание, вина, както и наличие или липса на договорни отношения между водача на автомобила от една страна и собственика или упълномощен ползвател на автомобила от друга. Поради това, всички възражения на жалбоподателя в този смисъл са неоснователни. Мярката е наложена в съответствие с целта на закона, която е да се лишат от възможност неспособни лица да управляват МПС, в защита на значимия обществен интерес, свързан с осигуряване на безопасното движение по пътищата, което включва и управление на МПС от правоспособни лица – лица, които притежават свидетелство за управление на МПС, на които същото не е отнето и които не са лишени по този начин от правото да управляват МПС. Вредите в правната си сфера собственика на автомобила може да претендира на основание договорните си отношения с лизингополучателя, който го е предоставил на неспособно лице или по общия гражданско-правен ред от причинителя им, но същите не са пречка за налагане на административната принуда, чрез временно прекратяване на регистрацията на автомобила, като мярка, предвидена да защити важния обществен интерес, който Законът за движението по пътищата в чл. 1, ал.2 прогласява, а именно - да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства.

В изложения смисъл оспореният административен акт се явява постановен при спазване на процесуалните разпоредби и правилно приложение на материалния закон. Тъй като мярката е наложена за минималния предвиден в закона срок, липсата на мотиви по отношение на срока не е пропуск на административния орган, който да води до незаконосъобразност.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, III-то отделение, 66 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-1184-000109/18.08.2021г. по чл.171, т. 2а б.“Б“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на пътното превозно средство за срок от 6 месеца, издадена от началник РУ К...
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: